

PARAULA I VIDA

Ens enforteix el testimoni dels màrtirs

Avui dia 13 d'agost, fa 87 anys que a Salàs de Pallars, foren afusellats per la seva fe i per ser sacerdots, durant la persecució religiosa de la Guerra Civil Espanyola, 7 preveres diocesans d'Urgell, i avui en fem la memòria litúrgica. Són els testimonis fidels que van creure i van ser perseverants. Déu ens els ha donat, beatificats, com a intercessors en els combats. Són els estimats beats **Mn. Josep Tàpies, Mn. Pasqual Araguàs, Mn. Silvestre Arnau, Mn. Josep Boher, Mn. Francesc Castells, Mn. Pere Martret i Mn. Josep-Joan Perot**, que la nostra Diòcesi engendrà a la fe i consagrà amb el sacerdoci, i ara preguen per nosaltres i són un far de llum per al nostre temps. Tal com deia el Papa Benet XVI, «*Avui la veritable força de convicció de la fe ve novament dels seus testimonis*». En temps d'increença i en una societat que veu com se li va imposant una cultura laïcista, indiferent i a vegades contrària als valors i a l'antropologia cristianes, ens cal revalorar la veritat, la fermesa i l'autenticitat dels compromisos presos a la vida. Estem massa instal·lats en la precarietat de les decisions, i sembla el més normal la infidelitat als compromisos. Déu és fidel i espera la nostra fidelitat, que és la permanència en l'amor. El Papa Francesc alerta davant les tres grans temptacions del diable a Jesús: «sobre el pa i el que és material; sobre l'espectacle i l'èxit; i l'apostasia, l'adoració dels ídols» (cf. Mt 4,1ss). Temptacions quotidianes per als cristians. Ens hem de guiar pel poder de l'Esperit Sant. Si no, caiem en la tebiesa religiosa que porta a la mundanitat, que Jesús anomenava hipocresia.

Rebre el gran do de la fe pel baptisme és un compromís irrevocable de Déu misericordiós envers cada cristià, que reclama una resposta també irrevocable

i fidel del creient. La nostra vinculació al Crist l'anomenem «fidelitat» i això significa no només perdurar, sinó mantenir un esperit atent per tal de créixer en la fidelitat contínuament, sense mitges tintes. Ja que Déu és fidel en l'amor, volem acollir amb agraïment aquest amor i donar fruits, en el temps. Ens caldrà estar atents a les «patologies» de la fidelitat com són la doble vida, la insensibilitat, la mediocritat, les ambigüitats, les intermitències sense estabilitat, o la perseverança sense santedat, sense radicalitat evangèlica compromesa. Ens hi ajudarà la contemplació de la fidelitat de Crist al Pare i l'atracció del testimoniatge de Mn. Josep Tàpies i els seus companys sacerdots màrtirs de La Pobla de Segur. No eren uns herois, sinó homes com nosaltres, sacerdots de les nostres terres, però van creure i es van obrir a la gràcia de Déu que els va sostenir. Ara són intercessors i models en els combats de la vida. Demanem-los la fidelitat en la fe i en els nostres compromisos, que és el que donarà credibilitat al nostre testimoniatge perseverant i fidel de Jesucrist.

Obrim-nos al do de l'Esperit Sant que ens fa fidels. Sense Ell no podríem fer res i tot resultaria estèril. Necessitem aprofundir en la fidelitat evangèlica, feta d'humilitat, perquè el cristià se sap dèbil però no s'instal·la ni es conforma amb la debilitat; fidelitat feta de creixements petits però constants; feta de petites fidelitats diàries però que constitueixen els grans compromisos de les nostres vides; i, sobretot, feta d'acolliment de la gràcia de Déu, que evitarà que caiguem en la temptació del cansament i del desànim, o l'angoixa per creure que tot depèn de nosaltres sols. Els màrtirs ens enforteixen i ajuden des del cel!

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Celebració de la Mare de Déu d'Agost

La Mare de Déu d'Agost és el nom popular de la festa de l'Assumpció que a l'Església es commemora el proper 15 d'agost.

Se celebra la festa de la gran majoria de les parròquies antigues dedicades a Santa Maria (no la dels santuaris).

Durant la vuitada abans de la festa se solia fer, i encara es fa en alguns llocs de Catalunya i Mallorca, l'exposició d'una imatge de la Mare de Déu dorment, i la processó amb què acabava aquesta vuitada era dita «de l'Enterrament».

L'Assumpció de la Mare de Déu ens recorda com el cos i ànima de la Mare de Déu van ser duts al cel després d'acabar els seus dies en la terra.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Felicitat i perfeccionament (I)

Com escriu Aristòtil, en començar l'*Ètica a Nicòmac*, tots els éssers humans anhelan la felicitat.

Aquesta aspiració persisteix al llarg de la història i de les tradicions culturals. Una altra qüestió és si aquesta aspiració assoleix la seva plenitud o

roman, irremissiblement com a una aspiració.

El transhumanisme ofereix la fórmula màgica de la felicitat i la vincula, estretament, al consum biotecnològic. Subsisteix la idea que la felicitat és l'estat d'ànim resultant de la conquesta del desig. Hom se sent feliç

quan veu coronats els seus desigs. A mesura que l'home fa realitat els seus desigs, assoleix la felicitat.

Amb tot, hom constata que no pot fer-los realitat amb els seus esforços naturals i això el condueix a la frustració, però gràcies a la tecnologia creu que farà possible que cap dels seus

anhels resti com una pura possibilitat. Si vol saltar més alt, podrà fer-ho. Si vol dominar més llengües, podrà fer-ho. Si vol viure més anys, podrà fer-ho. Si vol ser més sensible, podrà fer-ho.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

PALABRA Y VIDA

Nos fortalece el testimonio de los mártires

Hoy día 13 de agosto, se cumplen 87 años que en Salàs de Pallars, fueron fusilados por su fe y por ser sacerdotes, durante la persecución religiosa de la Guerra Civil Española, 7 presbíteros diocesanos de Urgell, y hoy conmemoramos su memoria litúrgica. Son los testigos fieles que creyeron y fueron perseverantes. Dios nos los ha dado, beatificados, como intercesores en los combates. Son los queridos beatos **Josep Tàpies, Pasqual Araguàs, Silvestre Arnanu, Josep Boher, Francesc Castells, Pere Martret y Josep-Joan Perot**, que nuestra Diócesis engendrò a la fe y consagrò con el sacerdocio, y ahora rezan por nosotros y son un faro de luz para nuestro tiempo. Como decía el Papa Benedicto XVI, «hoy la verdadera fuerza de convicción de la fe viene nuevamente de sus testigos». En tiempos de increencia y en una sociedad que ve como se le va imponiendo una cultura laicista, indiferente y a veces contraria a los valores y a la antropología cristianas, es necesario revalorizar la verdad, la firmeza y la autenticidad de los compromisos tomados en la vida. Estamos demasiado instalados en la precariedad de las decisiones, y parece lo normal la infidelidad a los compromisos. Dios es fiel y espera nuestra fidelidad, que es la permanencia en el amor. El Papa Francisco alerta ante las tres grandes tentaciones del diablo a Jesús: «sobre el pan y lo material; sobre el espectáculo y el éxito; y la apostasía, la adoración de los ídolos» (cf. Mt 4,1ss). Tentaciones cotidianas para los cristianos. Debemos guiarnos por el poder del Espíritu Santo. Si no, caeremos en la tibieza religiosa que lleva a la mundanidad, que Jesús llama hipocresía.

Recibir el gran don de la fe por el bautismo es un compromiso irrevocable de Dios misericordioso para con cada cristiano, que reclama una respuesta también irrevocable y fiel del creyente. Nuestra vinculación a Cristo la llamamos «fidelidad» y esto significa no sólo perdurar, sino mantener un espíritu atento para crecer en la fidelidad continuamente, sin medias tintas. Puesto que Dios es fiel en el amor, queremos acoger con agradecimiento ese amor y dar frutos, en el tiempo. Habrá que estar atentos a las «patologías» de la fidelidad como son la doble vida, la insensibilidad, la mediocridad, las ambigüedades, las intermitencias sin estabilidad, o la perseverancia sin santidad, sin radicalidad evangélica comprometida. Nos ayudará la contemplación de la fidelidad de Cristo al Padre y la atracción del testimonio de Josep Tàpies y de sus compañeros sacerdotes mártires de La Poble de Segur. No eran unos héroes, sino hombres como nosotros, sacerdotes de nuestras tierras, pero creyeron y se abrieron a la gracia de Dios que les sostuvo. Ahora son intercesores y modelos en los combates de la vida. Pidámosles la fidelidad en la fe y en nuestros compromisos, que es lo que dará credibilidad a nuestro testimonio perseverante y fiel de Jesucristo.

Abrámonos al don del Espíritu Santo que nos hace fieles. Sin Él no podríamos hacer nada y todo resultaría estéril. Necesitamos profundizar en la fidelidad evangélica, hecha de humildad, porque el cristiano se sabe débil pero no se instala ni se conforma con la debilidad; fidelidad hecha de crecimientos pequeños pero constantes; hecha de pequeñas fidelidades diarias pero que constituyen los grandes compromisos de nuestras vidas; y, sobre todo, hecha de acogida de la gracia de Dios, que evitará que caigamos en la tentación del cansancio y el desánimo, o en la angustia por creer que todo depende de nosotros solos. ¡Los mártires nos fortalecen y ayudan desde el cielo!

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Trobada de sacerdots d'Andorra

Els preveres de l'Arxiprestat de les Valls d'Andorra van celebrar la trobada final de curs amb l'Arquebisbe Joan-Enric, el dia 3 de juliol. Els preveres andorrans es reuneixen mensualment en reunions formals d'arxiprestat per compartir il·lusions, problemes, reptes i oportunitats, de la vida pastoral de les parròquies del Principat d'Andorra. Aquesta darrera trobada del curs pastoral 2022-2023 fou més lúdica i hi va participar l'Arquebisbe.

Els preveres es van trobar a la casa de colònies d'AINA i d'allà es van desplaçar fins a les instal·lacions del Pont Tibetà de la Parròquia de Canillo on el Copríncep fou rebut pel Cònsol Menor de la Parrò-

quia, Hble. Sr. Marc Casal, i altres membres del Comú.

La construcció del Pont Tibetà de Canillo és una passarel·la minimalista situada a 1.875 m d'altitud que sobrevola un dels paratges naturals més impressionants del país dels Pirineus: la Vall del Riu. El Pont Tibetà de Canillo té una longitud de 603 m i és una passarel·la suspesa a l'aire que uneix els dos extrems de la vall amb un pas únicament per a vianants d'un metre d'amplada que vola per sobre el riu i el terra des d'una vertiginosa alçada de fins a 158 m.

Un dinar de germanor amb informacions planeres de l'Arquebisbe sobre la diòcesi clogué la joiosa matinal.

Visita del P. Provincial dels Caputxins de Catalunya i Balears.

El dia 3 de juliol, al Palau episcopal de La Seu d'Urgell, l'Arquebisbe d'Urgell va rebre la visita del P. Provincial dels Caputxins de Catalunya i Balears, Fra Eduard Rey, que anava acompanyat del Vicari general de l'Orde dels Frares menors caputxins, Fray José Àngel Torres, i de Fra Òscar Bernaus Griñó, OFM. Cap, Frare de vots perpetus de la Província religiosa de Framenors caputxins de Catalunya

que, si Déu ho vol, rebrà la seva ordenació diaconal de mans de l'Arquebisbe Joan-Enric el proper dia 6 de juliol a la casa d'espiritualitat Maria Immaculada de les Religioses carmelites de Sant Josep de Tartera (Prats de Cerdanya).

L'Arquebisbe va poder parlar amb Fra Eduard i Fra José Àngel del moment pel qual travessa l'Orde de Frares menors i va expressar l'agraïment de la Diòcesi d'Urgell pel recent nomenament de Fra Carlo Calloni, Postulador general de l'Orde Caputxí, com a Postulador a la fase romana de la causa de Beatificació o Declaració de Martiri dels Servents de Déu Josep Moles Torrents i 74 sacerdots diocesans d'Urgell i el laic Lluís Trilla Farré.

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

LA PASSIÓ PER L'EVANGELITZACIÓ

Jesús, model de l'anunci

El model insuperable de l'anunci: Jesús. L'Evangeli del dia de Nadal el definia «Verb de Déu» (cf. Jn 1,1). El fet que Ell sigui el Verb, és a dir, la Paraula, ens indica un aspecte essencial de Jesús: Ell sempre està en relació, en sortida, mai està aïllat. Així és Jesús, Paraula eterna del Pare adreçada a nosaltres, comunicada a nosaltres. Crist no sols té paraules de vida, sinó que fa de la seva vida una Paraula, un missatge: viu sempre adreçat envers el Pare i envers nosaltres.

Si mirem les seves jornades, veurem que en el primer lloc hi ha la intimitat amb el Pare, la pregària, per la qual Jesús matina, i se'n va a zones desertes a pregar, a parlar amb el Pare. Totes les decisions i les elec-

cions més importants les pren després d'haver pregat. En la pregària que l'uneix al Pare en l'Esperit, Jesús hi descobreix el sentit del seu ser home, de la seva existència en el món perquè Ell està en missió per nosaltres, enviat pel Pare a nosaltres.

Després de la pregària, Jesús dedica tota la seva jornada a l'anunci del regne de Déu i la dedica a les persones, sobretot a les més pobres i dèbils, a les pecadores i a les malaltes. Jesús no fa alguna cosa per nosaltres, sinó que ho dona tot, dona la seva vida per nosaltres. El seu és un cor pastoral. És pastor amb tots nosaltres.

Per a resumir en una paraula l'acció de l'Església s'utilitza sovint pre-

cisament el terme pastoral. I per a valorar la nostra pastoral, hem de comparar-nos amb el model, comparar-se amb Jesús, Jesús bon Pastor. Si volem entrenar el zel apostòlic hem de tenir sempre present el capítol 15 de Lluç. Llegiu-lo sovint, allí podem entendre què és el zel apostòlic.

Evangelitzar no és fer proselitisme: fer proselitisme és una cosa pagana, no és religiosa ni evangèlica.

Demanam en la pregària la gràcia d'un cor pastoral, obert, que es posa a prop de tots, per a portar el missatge del Senyor i també sentir per a cadascú la nostàlgia de Crist.

Inauguració de la restauració de l'Església de Sant Joan de Caselles

L'Església de Sant Joan de Caselles (Canillo, Principat d'Andorra) ha viscut un procés de restauració que va culminar amb un acte d'inauguració el dia 4 de juliol, al vespre.

Al'acte hi van assistir l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives; el Síndic general de les Valls d'Andorra, M.I. Sr. Carles Enseñat; la Ministra de Cultura, Joventut i Esports, M.I. Mònica Bonell; els Cònsols de la Parròquia de Canillo, Hbles. Srs. Francesc Camp i Marc Casal; el Ministre de Medi Ambient i Agricultura, M.I. Guillem Casal; el Representant personal del Copríncep, M.I. Mn. Josep Mauri; l'Arxiprest de les Valls d'Andorra, Mn. Ramon Sàrries, així com consellers generals fills de la Parròquia de Canillo i altres autoritats. També hi fou present Mn. Ramon Rosell, Rector de Canillo, i gran amant de l'Església de Sant Joan de Caselles, a qui l'Arquebisbe adreçà unes paraules d'agraïment pels seus llargs anys de servei a la parròquia i per l'estimació i dedicació a l'Església. La Ministra de Cultura, Joventut i Esports, Mònica Bonell, destacà el compromís del govern de posar en valor el romànic i que la intervenció ha cercat en tot moment el respecte als valors històrics, artístics, culturals i religiosos del

monument i la conservació de l'esperit del lloc.

D'una banda s'ha realitzat la il·luminació monumental del temple, tant l'exterior com l'interior, per donar relleu als elements més característics i singulars que el representen i millorar l'entorn immediat, seguint els criteris de sostenibilitat i d'estalvi energètic. A més, les tasques d'adequació han permès netejar les encavallades del sostre al mateix temps que documentar-les en l'àmbit gràfic i extreure

restes per analitzar-les i obtenir més informació sobre la construcció de l'església romànica. D'altra banda, s'ha recuperat i restaurat la decoració pictòrica de l'arc triomfal, que es trobava parcialment oculta sota diverses capes de calç, així com el mobiliari de fusta del segle XVIII i s'han fet tasques de conservació del conjunt mural romànic, el retaule i el frontal d'altar barroc. Finalment, la intervenció s'ha completat amb el seguiment arqueològic que ha comportat el descobriment de deu enterraments humans d'època medieval i la troballa d'una clau de forja i un anell de bronze en una de les restes exhumes.

L'església forma part de la candidatura multinacional (Andorra-França-Espanya) a la llista representativa del patrimoni mundial de la UNESCO «Els testimonis materials de la construcció de l'estat dels Pirineus: el copríncep d'Andorra». I, a més, tant l'Església de Sant Joan de Caselles com els altres monuments de la candidatura ja formen part de la llista indicativa de la UNESCO, un pas més per arribar a formalitzar la demanda a l'organisme internacional.

Sant Joan de Caselles és un dels exemples més coneguts i rellevants del romànic andorrà i l'any 2003 va ser declarada Bé d'Interès Cultural. La nau i el campanar van ser construïts entre finals del s. XI i principis del s. XII, els porxos que cobreixen l'entrada principal i la façana de ponent són posteriors, probablement dels ss. XVI o XVII.

► **Celebració de la Jornada de la família a Agramunt.** El Col·legi Mare de Déu dels Socós d'Agramunt va celebrar, el 3 de juny, la Jornada de la Família, organitzada per l'AMPA del centre i amb la participació i implicació de tota la comunitat educativa: mestres, alumnes i les seves respectives famílies. La diada va tenir lloc al pavelló poliesportiu d'Agramunt, lloc on es van desenvolupar tot un ventall d'activitats que es van programar per poder fer més festiva i participada la celebració. Des de primera hora de la tarda i fins a la mitjanit al pavelló agramuntí hi va haver jocs, tallers, inflables, sardanes, sorteigs, música. També es va celebrar una Eucaristia, preparada des de l'equip de pastoral del col·legi i que volia recollir part del treball fet al llarg del curs en l'àmbit religiós i d'espiritualitat. Al vespre les famílies van compartir un sopar de germanor.

► **El 53% de la població que viu a Catalunya és catòlica.** El Secretariat de Mitjans de Comunicació de la Conferència Episcopal Tarraconense (SIMCOS) va celebrar la darrera trobada del curs 2022-2023 els primers dies del mes de juny, a Tarragona, a la seu de l'Arquebisbat, presidits pel Bisbe de Lleida, Mons. Salvador Giménez, i en la que es van trobar amb el Director general d'Affers Religiosos, Sr. Carles Armengol. Carles Armengol va explicar el paper consultiu i formatiu del seu departament i va donar dades informatives del baròmetre del fet religiós a Catalunya, apuntant que el 53% de la població que viu a Catalunya és d'adscripció catòlica, enfront el 7% d'evangèlics, 4,3% d'islàmics, 1,3% d'ortodoxes: el 72%, es confessen religiosos. Només un 8,8% es declaren agnòstics i un 18,6% ateu. Amb aquest dibuix, va apuntar que en el tractament de la informació sobre el fet religiós, preval el biaix personal dels professionals, que s'afegeix a les dificultats marcades per les transformacions digitals, la ruptura de les formes tradicionals de transmissió cultural i d'altres.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

14. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Dt 10,12-22 / Sl 147 / Mt 17,22-27]. Sant Maximilià Maria Kolbe (1894-1941), prev. franciscà conventual i mr. a Auschwitz; sant Eusebi, prev. romà (s. IV); santa Anastàsia, rel. viuda.

15. □ Dimarts [Ap 11,19a;12,1.3-6a.10ab / Sl 44 / 1Co 15,20-26 / Lc 1,39-56]. L'Assumpció de la Benaurada Mare de Déu (inicialment i a Orient: la Dormició); sant Tarsici, acòlit mr.

16. ■ Dimecres [Dt 34,1-12 / Sl 65 / Mt 18,15-20]. Sant Esteve d'Hongria (†1038), rei; sant Roc de Montpeller, advocat de les malalties infeccioses; santa Serena, emperadriu.

17. ■ Dijous [Js 3,7-10a.11.13-17 / Sl: 113a / Mt 18,21-19,1]. Santa Beatriu de Silva, verge franciscana, fundadora de les Concepcionistes, a Toledo (1484); sant Eusebi, papa (grec, 309) i mr.

18. ■ Divendres [Js 24,1-13 / Sl 135 / Mt 19,3-12]. Sant Agapit, noi mr. (275); santa Helena, emperadriu; sant Patrici, bisbe; beat Manés de Guzmán, prev. dominicà, germà de sant Domènec; beat Nicolau Factor, prev. franciscà, de València.

19. ■ Dissabte [Js 24,14-29 / Sl 15 / Mt 19,13-15]. Sant Joan Eudes (1601-1680), prev. fund. Eudistes; sant Magí (s. III), mr., ermità a Brufaga-

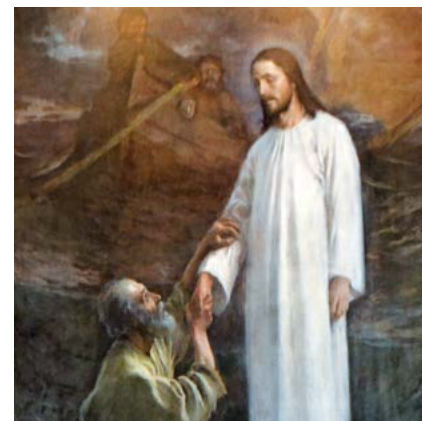
nya (Conca de Barberà); sant Ezequiel Moreno Díaz, bisbe.

20. ■ Diumenge vinent, XX de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Is 56, 1.6-7 / Sl 66 / Rm 11,13-15.29-32 / Mt 15,21-28]. Sant Bernat (1090-1153), abat cistercenc, a Claravall, i dr. de l'Església; sants Cristòfor i Leovigild, mrs. a Còrdova; beat Arquimbau, prev. d'Orleans i mr. (s. XII); sant Samuel (s. XI aC), profeta (jutge).

Diumenge XIX de durant l'any (A)

COMENTARI

«Quina poca fe! Per què dubtaves?»

Tots coneixem com de decidit era l'apòstol Pere. Per això avui no ens estranya que quan Jesús camina sobre les aigües, gosés dir-li: *Senyor si sou vós, maneu-me que vingui caminant sobre l'aigua*. I efectivament es va posar a caminar sobre l'aigua. Però Pere confiava massa en les seves forces; per això, *en adonar-se del vent que feia s'acovardí i començà d'enfonsar-se*. És llavors quan es recorda de Jesús i li diu: *Senyor, salveu-me*, un crit d'auxili. I lògicament Jesús li donà la mà però li diu clarament: *Quina poca fe! Per què dubtaves?* Jo diria que aquesta escena representa la nostra vida: volem seguir Jesús, fins i tot ens sentim capaços de caminar sobre l'aigua, és a dir de superar les barreres que podem trobar en la nostra vida, però si ens fiem de nosaltres qualsevol contrarietat, qualsevol vent advers, ens fa sentir la nostra feblesa, ens enfonsem en el seguiment del Crist. Ens fiem massa de nosaltres i no del Senyor. Abans l'evangelista ens ha recordat que *Jesús pujà tot sol a la muntanya per pregar*. S'hi passà moltes hores, fins a les tres de la matinada. Ens manca a nosaltres tenir aquesta llarga oració per confiar després en ell, enmig de totes les dificultats... Per això el Senyor ens convida també a tenir més fe: *Quina poca fe? Per què dubtaves?* Però no esperem grans signes de la presència del Senyor en la nostra vida. Ho hem vist en la primera lectura: Déu no es troba ni en una ventada ni en un terratrèmol ni en el foc. En canvi Elies l'experimenta en el *so d'un aire suau*. Cal estar atents al Senyor que es manifesta de moltes maneres i pot ser que ens passi desapercibuda la seva presència: però el Senyor hi és. Pau se sent enormement trist pel rebuig de l'evangel·li per part dels seus germans. Però sap veure també els aspectes positius: *tenen la gràcia de fills, la presència de Déu, les aliances, el culte* i no ho oblidem, el mateix Jesús que és jueu. Enmig de les dificultats no hem de perdre mai la fe, la confiança, la certesa que Déu és amb nosaltres. Cal, només, saber-lo descobrir.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del primer llibre dels Reis (1Re 19,9a.11-13a)

En aquells dies, Elies arribà a l'Horeb, la muntanya de Déu, i passà la nit en una cova. El Senyor li va fer sentir la seva paraula, i li digué: «Surt fora i estigue't a la muntanya, a la presència del Senyor que ara mateix passarà.»

Llavors vingué una ventada tan forta que esberlava les muntanyes i esmicolava les roques davant el Senyor, però el Senyor no hi era. Tot seguit vingué un terratrèmol, però el Senyor tampoc no hi era. Després vingué foc, i el Senyor tampoc no era en el foc. Finalment vingué el so d'un aire suau. Així que Elies el sentí, es cobrí la cara amb el mantell, sortí a fora i es quedà a l'entrada de la cova.

▶ Salm responsorial (84)

R. *Senyor, feu-nos veure el vostre amor, i doneu-nos la vostra salvació.*

Jo escolto què diu el Senyor: / Déu anuncia la pau al seu poble / i als qui l'estimen. / El Senyor és a prop per salvar els seus fidels, / i la seva glòria habitarà al nostre país. R.

La fidelitat i l'amor es trobaran, / s'abraçaran la bondat i la pau; / la fidelitat germinarà de la terra, / i la bondat mirarà des del cel. R.

El Senyor donarà la pluja, / i la nostra terra donarà el seu fruit. / La bondat anirà al seu davant, / i la pau li seguirà les petjades. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 9,1-5)

Germans, us asseguro per Crist que dic la veritat, que no menteixo; la meva consciència, guiada per l'Esperit Sant, n'és també testimoni: Sento una gran tristesa i un dolor constant al fons del cor: tant de bo fos jo proscrit del Crist, en lloc dels meus germans, el poble del meu llinatge. Com a israelites, és d'ells la gràcia de fills, la glòria de la presència de Déu, les aliances, la Llei, el culte i les promeses; són d'ells també els patriarques, i finalment, com a home, ha sortit d'ells el Crist, que és Déu per damunt de tot. Sigui beneït per sempre, amén.

▶ Lectura de l'Evangel·li segons sant Mateu (Mt 14,22-33)

Quan la gent hagué menjat, Jesús obligà els deixebles a pujar tot seguit a la barca i avançar-se-li cap a l'altra riba, mentre ell acomiadava la gent. Després d'acomiar tothom, pujà tot sol a la muntanya per pregar. Al vespre encara era allà tot sol. La barca ja s'havia allunyat bon tros de terra, però les ones la destorbaven d'avançar, perquè el vent era contrari. Passades les tres de la matinada, Jesús hi anà caminant sobre l'aigua. Quan els deixebles el veieren, s'esveraren pensant que era una fantasma, i cridaren de por. Però Jesús els digué de seguida: «No tingueu por, que soc jo.» Pere li digué: «Senyor, si sou vós, maneu-me que vingui caminant sobre l'aigua.» Jesús contestà: «Ja pots venir.» Pere baixà de la barca, es posà a caminar sobre l'aigua i anà on era Jesús. Però en adonar-se del vent que feia, s'acovardí i començà d'enfonsar-se. Llavors cridà: «Senyor, salveu-me.» A l'instant Jesús li donà la mà i li digué: «Quina poca fe! Per què dubtaves?» I quan hagueren pujat a la barca, el vent amainà. Els qui eren a la barca es prosternaren i deien: «Realment sou Fill de Déu.»

▶ Lectura del primer libro de los Reyes (1Re 19,9a.11-13a)

En aquellos días, cuando Elías llegó hasta el Horeb, el monte de Dios, se introdujo en la cueva y pasó la noche. Le llegó la palabra del Señor, que le dijo: «Sal y permanece de pie en el monte ante el Señor». Entonces pasó el Señor y hubo un huracán tan violento que hendía las montañas y quebraba las rocas ante el Señor, aunque en el huracán no estaba el Señor. Después del huracán, un terremoto, pero en el terremoto no estaba el Señor. Después del terremoto, fuego, pero en el fuego tampoco estaba el Señor. Después del fuego, el susurro de una brisa suave. Al oírlo Elías, cubrió su rostro con el manto, salió y se mantuvo en pie a la entrada de la cueva.

▶ Salmo responsorial (84)

R. *Muéstranos, Señor, tu misericordia y danos tu salvación.*

Voy a escuchar lo que dice el Señor: / «Dios anuncia la paz / a su pueblo y a sus amigos». / La salvación está cerca de los que lo temen, / y la gloria habitará en nuestra tierra. R.

La misericordia y la fidelidad se encuentran, / la justicia y la paz se besan; / la fidelidad brota de la tierra, / y la justicia mira desde el cielo. R.

El Señor nos dará la lluvia, / y nuestra tierra dará su fruto. / La justicia marchará ante él, / y sus pasos señalarán el camino. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 9,1-5)

Hermanos: Digo la verdad en Cristo, no miento —mi conciencia me atestigua que es así, en el Espíritu Santo—: siento una gran tristeza y un dolor incesante en mi corazón; pues desearía ser yo mismo un proscrito, alejado de Cristo, por el bien de mis hermanos, los de mi raza según la carne: ellos son israelitas y a ellos pertenecen el don de la filiación adoptiva, la gloria, las alianzas, el don de la ley, el culto y las promesas; suyos son los patriarcas y de ellos procede el Cristo, según la carne; el cual está por encima de todo, Dios bendito por los siglos. Amén.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 14,22-33)

Después de que la gente se hubo saciado, Jesús apremió a sus discípulos a que subieran a la barca y se le adelantarán a la otra orilla, mientras él despedía a la gente. Y después de despedir a la gente subió al monte a solas para orar. Llegada la noche estaba allí solo. Mientras tanto la barca iba ya muy lejos de tierra, sacudida por las olas, porque el viento era contrario. A la cuarta vela de la noche se les acercó Jesús andando sobre el mar. Los discípulos, viéndole andar sobre el agua, se asustaron y gritaron de miedo, diciendo que era un fantasma. Jesús les dijo enseguida: «¡Ánimo, soy yo, no tengáis miedo!». Pedro le contestó: «Señor, si eres tú, mándame ir a ti sobre el agua». Él le dijo: «Ven». Pedro bajó de la barca y echó a andar sobre el agua acercándose a Jesús; pero, al sentir la fuerza del viento, le entró miedo, empezó a hundirse y gritó: «Señor, sálvame». Enseguida Jesús extendió la mano, lo agarró y le dijo: «¡Hombre de poca fe! ¿Por qué has dudado?» En cuanto subieron a la barca amainó el viento. Los de la barca se postraron ante él diciendo: «Realmente eres Hijo de Dios».